

pomočkov te šole, bolnišnico in vse, ker sta jima učilnice vodja dr. Bleiweis in pa učenik gosp. Skale razkazovala; vpricho nju je en učenec tudi konja s pohvalo podkoval. Juter se končajo 4dnevne preskušnje učencev; izid njih naznanimo prihodnjič. — Novo šolsko leto se začne po vseh Svetih, kar je bilo v 42. listu naznanjeno. Do onega časa je treba, da se oglasi, kdor hoče v to šole stopiti, za katero je deželni zbor določil 3 štipendije po 60 gold.

— Naš domači (Kuhnov) polk je zdaj v Livnu, kjer ostane neki čez zimo. Od tam smo dobili daljše pismo, ki popisuje vse, kar je ta polk v Bosni prestal in storil; to mikavno pismo priobčimo prihodnjič, ker nam je za ta list zmanjkalo prostora.

— Gospá Hedviga pl. Radics, soproga našega cenjenega starinstvarja P. pl. Radicsa, ki je zapuščino gornje-avstrijskih pesem svojega očeta slovečega pesnika K. A. Kaltenbruner-a pod naslovom „Oberösterreichische Gedichte von Karl Adam Kaltenbruner“ ravnokar na svitlo dala in jo posvetila svetlemu vojvodi Maksimilijanu Bavarskemu, je od njega z jako prijaznim pismom prejela v častno priznanje ove knjige veliko sreberno medalijo s podobo vojvode in napisom: „V spomin od Maksimilijana vojvode Bavarskega“. — Nemško narečje, kakor ga govori pristo ljudstvo v gornji Avstriji, je zelo različno od nemškega knjižnega jezika, kaže nam pa temu ljudstvu lastni dobrovoljni značaj. Morebiti nam bo mogoče, izmed omenjene zbirke eno teh pesmic iz kmetskega življenja poslovenjeno našim bralcem podati, ki jih bodo gotovo zabavala.

— (Vabilo na izvanredni občni zbor tukajšnje narodne čitalnice), ki bode prihodnjo sredo, 30. dne t. m., zvečer ob 7. uri v zgornjih čitalniških prostorih. Izvanrednemu temu zboru dnevni red je: volitev častnih udov.

Odbor narodne čitalnice v Ljubljani.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Včeraj (v torek) se je začel državni zbor; mnogo poslancev ni še bilo pričujočih.

— Novo ministerstvo še ni gotovo; pripoveduje se, da ga dosedanji finančni minister baron Pretis sestavlja deloma iz nekaterih prejšnjih, deloma iz novincev, ki jih dobi po dogovoru s poslanci državnega zbora, — po takem tedaj le nekatera nova imena, sistema vladna ostane pa stara. Čehi menda o tem položaji ne pridejo v državni zbor. Dunajski časnik „Fortuna“ piše, da knez Auersperg, bivši ministerstva predsednik, utegne postati predsednik najvišega računovodstva z 20.000 gld. letne plače. Lepi denarci!

— V lastnoročnem pismu do kneza Auersperga cesar s zahvalo priznava, da se je tako hitro in natanko iz Bosne domú razpustil tisti del armade, ki ondi ni več potreben, in ukazuje ministru, naj ljudstvu, čegar sinovi so šli na boj zoper Turka, pa tudi županstvom in ces. uradom, ki so sodelovali pri mobilizaciji, izreče toplo cesarjevo zahvalo.

— Pričkanje med knezom Auerspergom in graškim časnikom „Tagespost“, ki je svetu razglasil tiste umazane reči, ki smo jih zadnjič objavili, kako je Dunajsko ministerstvo nekaterim časnikom z bankovci usta mašilo in nekatere poslance z dragim denarjem podkupilo, da so glasovali za novo pogodbo z Ogrji, postaja čedalje bolj interesantno. Knez Auersperg je

namreč dr. Rechbauerju, predsedniku Dunajske poslaniške zbornice, poslal pismo, v katerem trdi, da ni res, da bi bil on kedaj tako govoril, kakor „Tagesp.“ piše; dr. Svoboda, vrednik „Tagespošte“ pa, ne len, je potem tudi kar naravnost onemu predsedniku pisal, da je do pičice vse resnično, kar je „Tagespost“ iz govora kneza Auersperga 18. avgusta svetu odkrila in da on in pa gosp. Syz, predsednik Leykam-Josefsthalske delniške družbe, sta pripravljena, pred vsako sodnijo in tudi pred državnim zborom to potrditi. No, to je pač grdo perilo, katero pred svetom pereta zdaj predsednik Dunajskega ministerstva in pa dr. Svoboda, vrednik „Tagespošte“ p. t. renegat česki — oba pa brambovca sedanjega liberalizma, za katerega nimamo druge besede kot: „libera nos, Domine“!

Iz Budapešta. — Ogerski državni zbor se je pričel 20. dne t. m. V članku „iz Ljubljane“ smo povedali nekoliko, kakošen je bil začetek tega zborovanja. Kako se vendar Magjar zliže z Magjarom, ki je „duh enega duhá“ in „meso enega mesa“, vidi se iz tega, da pred malo dnevi še „prokleti“ Koloman Tisza, ministerstva predsednik, prišedši v liberalni klub, je bil s živahnimi eljen-klici sprejet. To je znamenje, da je črne oblake nad glavo njegovo zopet razpihal drug veter, kakor takrat, ko se je krpala nova nagodba Avstro-ogerska.

Iz Zagreba. — Adresa do Njegovega veličanstva kralja, ki jo je Hrvatski zbor vkljub ugovorom bana in vkljub grožnjam Magjarskim skoro enoglasno (le 7 glasov bilo je protivnih) sklenil, je res klasično pismo, ki stoji na vrhuncu sedanje politične situacije. Jedro njeno je to, da pravo rešitev zasedene Bosne in Hercegovine išče v tem, da se organizacija teh dežel vredi z organizmom Dalmacije, Hrvatske in Slavonije in da Hrvatska, Dalmacija in Slavonija postanejo, kar so trojedna kraljevina z vojaško Granico in Reko vred. — Ni po takem čuda, da so pravi „Höllennärm“ pričeli Magjari, ko so čuli to pismo do kralja.

Iz Bosne in Hercegovine. Turčija se še zdaj noče podati v svojo osodo in nikakor ne verjeti tega, da v Evropi ni več prostora za-njo. Bila je celó tako predrzna, da je okoli Evropskih vlad poslala okrožnico, v kateri toži Avstrijo zavoljo velikih grozovitosti, ki jih njeni vojaki v Bosni uganjajo. Ta okrožnica pa je imela ves drug vspeh, nego ga je nameravala Turčija; zbudila je namreč povsod nevoljo, ker je očitna laž. — Zasedba je za letos menda končana, ker so naši vzeli že vse trdnjave in prebivalcem po večem pobrali tudi orožje, katerega je bilo povsod dosti nakopičenega. Po zimi bode že mir, al kaj bo spomladi, se še ne ve. — Vojaki so se že jeli vračati domú, kar jih namreč ne potrebujejo doli; vendar ostane čez zimo še okoli 100.000 mož tam. — Zavoljo trdovratnosti Turčije tudi Rusi ne gredó še spred Carigrada in mogoče je celó, da zasedejo mesto, ker Turki se ne drže Berolinske pogodbe in so jeli zopet vojno nabirati. Tudi Grki dobivajo čedalje veči pogum in se pomikajo proti severu. Vse to kaže, da Turčiji vendar bije zadnja ura. — Črnogorci nočejo še izpustiti Turških vjetnikov, dokler Turčija ne spolni popolnoma Berolinske pogodbe, kar se tiče določb o Črnigori. — Angleži ne bodo mogli zdaj več pomagati Turčiji, ker bodo imeli sami vojsko z Afganistanom v Aziji. Tam so se namreč prebivalci uprli, ker so jih Angleži ravno tako drli, kakor prej Turki kristijane. Tako na svetu še ne bo kmalu miru.